

НАЦЫЯНАЛЬНАЯ АКАДЭМІЯ НАВУК БЕЛАРУСІ
Аддзяленне гуманітарных навук і мастацтваў
Цэнтр даследаванняў беларускай культуры, мовы і літаратуры НАН Беларусі
Інстытут літаратуразнаўства імя Янкі Купалы

**ІНСТЫТУТ
БЕЛАРУСКАЙ КУЛЬТУРЫ:
ЗДАБЫТКІ, ЗНАЧЭННЕ,
ВЫНІКІ ДЗЕЙНАСЦІ**

Матэрыялы
Міжнароднага круглага стала,
прысвечанага 95-годдзю Інстытута беларускай культуры
(Мінск, 10 лістапада 2017 года)

Мінск “Права і эканоміка” 2017

УДК 792. 2
ББК 63. 5
I 69

Рэдакцыйная калегія:

А.І. Лакотка, І.В. Саверчанка, А.В. Трафімчык,
Н.Л. Бахановіч, А.А. Карп, Т.Б. Мацюхіна,
І.С. Мяцеліца, У.І. Чарота

Галоўны рэдактар
доктар гістарычных навук,
член-карэспандэнт НАН Беларусі А.А. Каваленя

Укладальнік
магістр філалагічных навук Л.У. Іконнікава

Рэцэнзенты:

доктар гістарычных навук А.І. Груша,
доктар філалагічных навук Я.А. Гарадніцкі

I 69 **Інстытут беларускай культуры** : здабыткі, значэнне, вынікі дзейнасці : матэрыялы Міжнар. круглага стала, прысвечанага 95-годдзю Інстытута беларускай культуры, Мінск, 10 лістапада 2017 г. / Цэнтр даследаванняў бел. культуры, мовы і літ. Нац. акадэміі навук Беларусі. – Мінск : Права і эканоміка, 2017. – 116 с.

ISBN 978-985-552-736-8.

У зборнік увайшлі матэрыялы навуковых даследаванняў, прадстаўленых удзельнікамі Міжнароднага круглага стала, прысвечанага 95-годдзю Інстытута беларускай культуры (10 лістапада 2017 года). У кнізе асвятляюцца значныя вехі беларускай гісторыі і развіцця навуковай думкі ў краіне, актуальныя пытанні антрапалогіі, этнаграфіі, крыніцазнаўства, мастацтвазнаўства, літаратуразнаўства, мовазнаўства.

Зборнік адрасуецца даследчыкам гісторыі, спецыялістам у галіне славянскай філалогіі, аспірантам і студэнтам гістарычных і філалагічных спецыяльнасцей.

УДК 792. 2

ББК 63. 5

ISBN 978-985-552-736-8

© Цэнтр даследаванняў беларускай культуры, мовы і літаратуры НАН Беларусі, 2017

© Афармленне. ВТАА «Права і эканоміка», 2017

“Архіваў БНР” у дзвюх частках (Вільня – Нью-Ёрк – Мінск – Прага, 1998), укладзены Сяргеем Шупам.

З іншых напрамкаў дзейнасці БНІМа, якія можна лічыць працягам традыцый Інбелкульта, варта адзначыць збіранне і даследаванне беларускай музычнай спадчыны (Мікола Куліковіч, Алесь Карповіч), вывучэнне гісторыі беларускага мастацтва (Мікола Куліковіч, Уладзімір Сядура-Глыбінны) [7]. Акрамя публікацыйнай актыўнасці, трэба згадаць арганізацыю БНІМам канферэнцый і выстаў.

Усё адзначанае вышэй сведчыць, што традыцыі Інбелкульта можна шукаць не толькі ў Беларусі, але і ў дзейнасці беларускай эміграцыі. І яны адлюстраваліся як у працах і лёсах паасобных навукоўцаў і творцаў, гэтак і ў гісторыі і сучаснасці нью-ёркскага Беларускага інстытута навукі і мастацтва як навуковай установы.

ЛІТАРАТУРА:

1. Гардзіенка, Н. Хронікі БНІМу: Гісторыя Беларускага інстытута навукі і мастацтва ў дакументах, лістах і ўспамінах / Н. Гардзіенка, Л. Юрэвіч. – Мінск : Кнігазбор, 2017. – 352 с.
2. Кіпель, В. Беларусы ў ЗША / В. Кіпель. – Мінск : Кнігазбор, 2017. – 632 с.
3. Кіпель, Я. Эпізоды / Я. Кіпель. – Мінск : Лімарыус, 2013. – 388 с.
4. Няміга, Г. Інстытут Беларускай Культуры – Беларуская Акадэмія Навук – Акадэмія Навук Беларускай ССР / Г. Няміга. – Мюнхен : Інстытут для Вывучэння СССР, 1957. – 162 с.
5. Сагановіч, Г. Леў Акіншэвіч як дасьледнік беларускага казацтва / Г. Сагановіч // Запісы БНІМ. – 2003. – № 26. – С. 110–115.
6. Тумаш, В. Беларускі Інстытут Навукі й Мастацтва / В. Тумаш // Запісы БНІМ. – 1977. – № 15. – С. 77–85.
7. Kipel, V. Belarusian Publishing in the West: A Bibliography / V. Kipel, Z. Kipel. – New York – Warsaw, 2006. – 841 p.

*Л. П. Вашків
(Тернопіль, Украіна)*

МИХАЙЛО ДРАЙ-ХМАРА ЯК РЕЦЕНЗЕНТ ТВОРИВ МАКСИМА БАГДАНОВІЧА У ВИДАННІ ІНСТИТУТУ БІЛОРУСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Навукава спадщина україньскаго неокласика М. Драй-Хмари, як і його побратимів з літературнаго угрупавання М. Зерова та П. Филиповича, досі повністю не видана і не прокоментована. Її осмыслення сучасним літературознавством трывае. У процесі публікацыі тэкстів дослідніка відкрываюцца нові (невідомі чи маловідомі) сторінкі його творчаго доробку. М. Драй-Хмара – один з «п’ятірнаго грона» поетів, які, за слухным висновком М. Москаленка, «спромоглися *якісно* змінити всю панораму україньскаго літературы ХХ століття, оновити мову і стилістичні рэсурсы україньскаго поезіі – і арыгінальнаго, і перекладнаго» [7, с. 1271].

М. Драй-Хмара не випадково захопився естетичним феноменом Максима Багдановіча. Білоруський поет увійшов до кола його духовних зацікавлень як автор, чия творчість «внутрішньо гармонізувала з настроями і почуттями самого поета Драй-Хмари» [3, с. 12]. Це одна з головних причин, чому М. Драй-Хмара підготував для видання в Україні переклад поезій М. Багдановіча (К.: ДВУ, 1929), написав до цього видання вступне слово та передмову «Життя і творчість Максима Багдановіча». Він вважав за потрібне наголосити у вступному слові: ««Вінком» називаємо цю книжку тому, що так назвав свою книжку сам Максим Багдановіч. Але межі нашим «Вінком» і «Вянком» Багдановічевим тотожності нема: значну частину віршів ми справді взяли з Багдановічового «Вянка», але ж чимало взяли їх і з інших відділів I тому «Твораў», що їх видав Інбелкульт» [1, с. 244].

Поява Драй-Хмариних перекладів М. Багдановіча в Україні своєрідно обрамлена ще однією його працею – рецензією на двотомне мінське видання, що частково друкувалося після появи першого тому (ж. «Червоний шлях», 1928) і повністю – після появи другого (зб. «Україна», 1930). Вона й стане об'єктом нашої уваги у цьому дослідженні. Характеризуючи М. Драй-Хмару як рецензента, насамперед зосередимось на тому, якою мірою його праця реалізує завдання задекларованого літературно-критичного жанру. Як відомо, рецензія постала з бібліографічного опису книги, який передбачав її лаконічну оцінку, формувалась на межі критичної бібліографії та власне критики, синтезувавши їх властивості [6, с. 318]. Аналізований нами зразок і справді розпочинається повним бібліографічним описом (білоруською мовою) видання обидвох томів творів М. Багдановіча. У ході рецензії М. Драй-Хмара згадує уже відомі оцінки творчості білоруського письменника, висловлює своє ставлення до оприятної критики (для прикладу: «За останнє п'ятиріччя **критика** (виділення наше. – Л.В.) визначила Багдановіча як художника-синтетика» [2, с. 319]). Рецензія завершується згадкою про уміщену в другому томі бібліографію літератури про Багдановіча і предметним доповненням того, «що бракує». Рецензент додає десять нових позицій. Вони віддзеркалюють «присутність» М. Багдановіча в українському дискурсі – літературному і критичному. М. Драй-Хмара ретельно виписує усі опубліковані в українських часописах того періоду («Червоний шлях», «Молодняк», «Плуг», «Всесвіт», «Зоря», «Нова Білорусь», «Комуніст») переклади поезій М. Багдановіча українською мовою та рецензії, в яких аналізується його творчість (автори рецензій – М. Драй-Хмара, І. Райд, А. Панов). Більшість зробленого належить самому Драй-Хмарі. Його «додаток» до підготовленої білоруськими вченими бібліографії М. Багдановіча слушно розпочинається описом українського видання 1929 р. Справедливості ради слід сказати, що майже усі позиції, зазначені рецензентом, датовані 1929 р., і вони об'єктивно не могли увійти до мінського двотомника. З іншого боку, об'єктивна

рецензія на видання доповнювала саме видання, сприяла формуванню цілісного уявлення про творчість письменника, повноті його критичної рецепції у науковому світі, зрештою – демонструвала інтерес і увагу українського мистецького середовища до постаті білоруського класика, увиразнюючи здобутки сусіднього письменства. І в цьому сенсі не менш важливою є наступна теза М. Драй-Хмари: «Твори М. Багдановіча – це те, з чого почала свої видання «Академічна бібліотэка беларускіх пісьменнікаў». Приємно констатувати, що така поважна установа, як Інбелкульт, взялася за видання білоруських класиків, без вивчення яких не може нормально розвиватися нова література. Серйозне ж наукове, академічне видання творів старих білоруських письменників – це перший крок до об'єктивного, наукового студіювання їхньої літературної спадщини» [2, с. 319].

Визначаючи творчість М. Багдановіча як одне з найяскравіших явищ в білоруському письменстві передреволюційних часів, Драй-Хмара наголошує приналежність М. Багдановіча, разом з Я. Купалою, Я. Коласом і А. Гаруном, до групи білоруських відродженців, яка на початку ХХ ст. «утворила основу білоруської художньої літератури і ґрунт для дальшого її розвитку» [2, с. 319]. У такий спосіб у рецензії підкреслена актуальність рецензованого видання – колосальної праці, проробленої літературною комісією Інбелкульту.

Аналізуючи вірші першого тому, рецензент трактує їх автора – М. Багдановіча – «більше як лірика». Його увага зосереджується на малюнках білоруської природи. І це не випадково. Найулюбленішою темою Драй-Хмари-поета була природа (він, за М. Рильським, – «співець ліричного споглядання»). Автор рецензії відзначає у віршах цієї тематичної групи схильність до типізації, а також «психологічне оформлення», завдяки якому досягається «внутрішня одність» Багдановічевих малюнків природи. Оцінюючи роботу літературної комісії Інбелкульту, М. Драй-Хмара визнає рацію поєднання у першому томі прози і поезії М. Багдановіча («це дасть можливість читачеві сприймати творчість М. Багдановіча як художника в цілому»). Сумлінність комісії відзначає Драй-Хмара і у зборі друкованого та недрукованого матеріалу, у встановленні тексту віршів, визначенні їх дат і «уваг бібліографічно-літературного характеру». Водночас він закидає їй відсутність певних матеріалів (як-от: віршів Багдановіча з архіву В. Ластовського, листів Багдановіча, спогадів про нього). Шкодує, що через неналежний загальний стан білоруської літературної історіографії залишається «неясною» генеза багатьох віршів М. Багдановіча, а відсутність дат під багатьма віршами призвела до порушення хронологічного принципу – «найкращого в науковому розумінні способу розміщати науковий матеріал». Як результат – «вірші, писані протягом одного якогось невеликого періоду, попали в чотири різні розділи» [2, с. 320].

Рецензія М. Драй-Хмари більшою мірою зосереджена на аналізі змісту другого тому творів М. Багдановіча. Власне він умістив історико-літературні та критичні статті, розвідки в галузі білорусознавства та українознавства. Ретельність підходу рецензета – М. Драй-Хмари – виявляється й у характеристиці такого структурного компонента тому, як критико-біографічний нарис проф. І. Замоціна, яким розпочинається книжка. А досконале володіння предметом рецензування виявляється навіть у характері приміток (на зразок вказівки про те, що стаття І. Замоціна спершу друкована була в «Узвышші» за 1927 р.). Аналізуючи передмову І. Замоціна, М. Драй-Хмара оцінює її внесок в наукове осмислення творчої постаті М. Багдановіча. Він відзначає важливу роль використаних спогадів, констатує постановку низки цікавих питань – «про вплив збірників А. Багдановіча, Шейна, Романова, Радченка та Карського на творчість М. Багдановіча, про вплив на нього письменників Я. Купали, Я. Коласа, С. Полуяна тощо» [2, с. 320]. Однак змушений визнати, що жодного з цих питань автор передмови до другого тому І. Замоцін не розв'язує.

Праці М. Багдановіча, розміщені в другому томі, дали рецензентові достатньо матеріалу для характеристики «ідеологічної постаті» письменника: «Це – інтелігент передреволюційної доби, який відкидав дрібнобуржуазні ідеали міщанства, але який не пристав до активного революційного руху. Вихований від батька-народовольця, він замолоду захоплювався анархістичними теоріями Бакуніна, а пізніше спинився на соціологічних тезах Ножина та Михайловського, щільно пов'язавши їх зі своїми гарячими симпатіями до білоруського відродження (як він вірив у це відродження, видно з його «Ліста да прастых людзей»)» [2, с. 320]. Прикметно, що й роком пізніше (власне в аналізованій нами рецензії 1930 р.) М. Драй-Хмара повторює думку, яку уже ословив був у передмові до українського видання віршів М. Багдановіча, – «білоруська культура не те саме, що російська, і що перша навіть має пріоритет над другою» [2, с. 321]. Однак, мабуть-таки вимушено робить «ідеологічний реверанс» в бік ідеологічно пильної марксо-ленінської критики [3, с. 12]: «Може, в цьому слід убачати прояв націоналізму? Ні, Багдановіч був далекий від цього. Підносячи так високо білоруську культуру, він мав на увазі її демократичність» [2, с. 321]. І навіть відомі слова поета про те, що білоруська література, не розвинена і кострубата, але великим почуттям наповнена, не на грошових справах тримається, і «ніколі ня пойдзе чысьціць боты капіталу!» [2, с. 321] – мовляв, «ці слова найкраще характеризують Багдановіча з ідеологічного боку» [2, с. 321].

Вважаємо цікаво з'ясованим у рецензії М. Драй-Хмари питання *М. Багдановіч-критик*. Відзначаючи його хист «влучно схарактеризувати ту чи ту літературну постать», він ілюструє цю здатність Багдановічевими оцінками Я. Купали і Я. Коласа. Так, за М. Драй-Хмарою, М. Багдановіч «перший помітив буйність міцного ритму в поезіях Я. Купали». У Купали ж він спостеріг розвиток,

не знайшовши його у Коласа – письменника «простого, спокійного і завжди собі рівного» [2, с. 321]. М. Драй-Хмара наголошує головну вимогу Багдановіча-критика – щоб література «ближче стояла до народньої поезії, не пориваючи водночас зв'язків з Європою» [2, с. 321]. Вказує автор рецензії і на «прекрасну методу» М. Багдановіча (виділяючи таким чином одну з прикмет власне письменницької критики) – «давати образну дефініцію і потім уже розвивати її, як-от: «двоїста зірка» – це про Шевченкову музу й про українську народню поезію; «підземний струмок» – про творчість В. Самійленка після 1893 р.» [2, с. 321].

Серед «українських артикулів» М. Багдановіча рецензент виділяє статті на українські теми (про козацтво; про Західну Україну, якій приділив Багдановіч найбільше уваги) і статті власне з української літератури. Аналізуючи цей компонент спадщини М. Багдановіча, М. Драй-Хмара підкреслює: вони писались у часи несприятливі, коли слово українське було заборонене, «коли полохливі люди тікали з українського поля» [2, с. 321]. У такий спосіб увиразнює громадянську відвагу білоруського письменника, котрий мав сміливість виступати проти русифікаторської політики царського уряду. Фаховий аналіз літературно-критичних статей М. Багдановіча, присвячених українським авторам, привів Драй-Хмару до висновків про оригінальний і доволі правильний його погляд на українську поезію початку ХІХ ст. Виокремлює рецензент і статті про трьох українських поетів – Т. Шевченка, В. Самійленка і Г. Чупринку. У спостереженнях М. Багдановіча над Шевченковими поезіями М. Драй-Хмара відзначає плідність застосованої для аналізу «формально-естетичної методи», зауважує поступ Багдановічевих оцінок, порівняно зі здобутками його попередників у науковому шевченкознавстві (М. Костомарова, Ф. Корша, К. Чуковського), акцентує відкриття Багдановіча у цій царині: перший побачив у Шевченка національний український *vers libre*; асонанси, а не невдалі рими; внутрішню риму, алітерацію та цезуру. За Драй-Хмарою, висновки, що їх зробив на підставі формального аналізу Багдановіч, – «цікаві, оригінальні і водночас наукові; Шевченко в національній формі виявив вселюдський зміст, він є ланка, що з'єднує український народ і українську інтелігенцію» [2, с. 321]. У Багдановічевій характеристиці творчості В. Самійленка Драй-Хмара цінує, сказати б, правильну «оптику»: виокремлення *гумору і споглядання* як двох стихій творчості Самійленка дозволило Багдановічеві влучно охарактеризувати його як «українського Теккерера».

Позитивним, на думку рецензента, є те, що видання двотомника Багдановіча, крім статей про українських письменників, збагачене і поетовими перекладами їхньої творчості. Так, у першому томі уміщені переклади Багдановіча з Т. Шевченка, І. Франка, А. Кримського, В. Самійленка, М. Чернявського та О. Олеса, у другому – І. Франка та В. Стефаника. Далі Драй-

Хмара з прикрістю констатує: відсутність листів самого М. Багдановіча та спогадів про нього збіднює рецензоване видання. Українські неокласики, вірні власному закликові «Ad Fontes!», вловлювали зміни в читацьких інтересах; спостерігали, як спогади, листи, пам'ятки літературного побуту та культурно-громадського життя притягають загальну увагу, як «український читач теж потроху привчається до обробленої, прокоментованої мемуарної та епістолярної літератури» [4, с. 664]. Зрозуміло, що й Драй-Хмара щиро прагнув, аби уявлення про постать М. Багдановіча було максимально повним, а якнайшвидше оприявлення його листів і спогадів про нього посприяло ґрунтовному їх вивченню і коментуванню – назрілій потребі літератури і літературної науки «підвищити свою кваліфікацію». Саме тому висловлює у рецензії побажання – щоб такий матеріал увійшов до третього тому творів М. Багдановіча.

Питання ціни двох книжок творів М. Багдановіча («недорогі») і зовнішнього враження від них («мають гарний вигляд») є завершальними у виразі оцінок рецензента, власне, вони становлять передостанній пункт. В останньому – фаховий підхід змусив Драй-Хмару до констатації численних друкарських помилок, котрі «для всякого видання, а тим більше для академічного», є великим мінусом. На такій об'єктивній ноті рецензент завершив працю, в якій під багатьма оглядами було оцінено двотомник творів М. Багдановіча, підготовлений до друку літературною комісією Інбелкульту. Добре виструктурована, з лаконічним присутнім викладом матеріалу, ґрунтовними оцінками художньої і наукової спадщини М. Багдановіча, рецензія засвідчувала зацікавлення М. Драй-Хмари – поета і науковця, оцінювала і доповнювала (як у випадку з бібліографією) зміст мінського видання, утверджувала новий етап розвитку українсько-білоруських літературних взаємин, у якому Інбелкультові апріорі визначалося вельми поважне місце – фундаментальне.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Драй-Хмара, М. Вінок. Життя і творчість Максима Багдановіча / М. Драй-Хмара // М. Драй-Хмара. Літературно-наукова спадщина. – К., 2002. – С. 244–259.
2. Драй-Хмара, М. Твори М. Багдановіча у виданні Інституту білоруської культури / М. Драй-Хмара // Драй-Хмара, М. Літературно-наукова спадщина. – К., 2002. – С. 319–322.
3. Жулинський, М. Шлях із неволі, з небуття / М. Жулинський // М. Драй-Хмара. Літературно-наукова спадщина. – К., 2002. – С. 3–16.
4. Зеров, М. З нових наукових публікацій / М. Зеров // Українське письменство. – К., 2003. – С. 657–664.
5. Київські неокласики : антологія / упор. Н. Котенко. – К. : Смолоскип, 2015. – 920 с.
6. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / автор-укладач Ю. І. Ковалів. – Т. 2. – К. : ВЦ «Академія», 2007. – 623 с.
7. Москаленко, М. Микола Зеров : доля і доробок / М. Москаленко // М. Зеров. Українське письменство. – К., 2003. – С. 1235–1272.

Змест

ПРЫЎІТАЛЬНЫЯ СЛОВЫ	3
<i>І. І. Шаўчук</i>	6
ДРУГОЕ СТВАРЭННЕ ІНБЕЛКУЛЬТА	6
<i>Э. Р. Іофе</i>	11
УДЗЕЛ У.І. ПІЧЭТЫ Ё СТВАРЭННІ І ДЗЕЙНАСЦІ ІНСТЫТУТА БЕЛАРУСКАЙ КУЛЬТУРЫ	11
<i>В. Г. Мазеў</i>	20
НЕКАТОРЫЯ АСПЕКТЫ ДЗЕЙНАСЦІ ІНБЕЛКУЛЬТА Ё 1922–1924 ГГ.	20
<i>Н. М. Пыско</i>	25
АД ІНБЕЛКУЛЬТА ДА БЕЛАРУСКАЙ АКАДЭМІ НАВУК: НАРМАТЫЎНАЯ БАЗА	25
<i>С. А. Захаркевіч</i>	28
РОЛЯ ІНБЕЛКУЛЬТА Ё ІНСТЫТУЦЫЯНАЛІЗАЦЫІ БЕЛАРУСКАЙ ЭТНАГРАФІІ	28
<i>В. Ю. Бароўка</i>	34
ІНБЕЛКУЛЬТ І ФАРМІРАВАННЕ МЕТАДАЛАГІЧНЫХ ПАРАДЫГМАЎ У БЕЛАРУСКІМ ЛІТАРАТУРАЗНАЎСТВЕ	34
<i>Т. Е. Комаровская</i>	39
РОЛЬ ІНБЕЛКУЛЬТА В РАЗВІТТІІ БЕЛАРУССКОЙ КОМПАРАТІВІСТЫКІ. ПРОбЛЕМА «ДЕТСКАГО ТЕРРОРЫЗМА» В КАНАДСКОЙ І БЕЛАРУССКОЙ ЛІТАРАТУРАХ	39
<i>О. Д. Баженова</i>	45
ІНБЕЛКУЛЬТ І ІСТОРІЯ БЕЛАРУССКОГО ІСКУССТВА: КОНСТІТУІРОВАНИЕ І АКТУАЛІЗАЦІЯ КУЛЬТУРНОГО НАСЛЕДІЯ	45
<i>В. В. Яноўская, В. У. Марфіна</i>	51
СТАНАЎЛЕННЕ АНТРАПАЛАГІЧНАЙ НАВУКІ Ё БЕЛАРУСІ: АД ІНБЕЛКУЛЬТА ДА СУЧАСНАСЦІ	51
<i>В. І. Шадыра</i>	58
ІНБЕЛКУЛЬТ І ЛЁС БЕЛАРУСКАЙ АРХЕАЛОГІІ Ё 20–30-ЫХ ГАДАХ ХХ СТ.	58

<i>І. У. Кандраценя</i>	63
ФАРМІРАВАННЕ БЕЛАРУСКАЙ НАВУКОВАЙ ТЭРМІНАЛОГІІ: АД ІНБЕЛКУЛЬТА ДА СУЧАСНАСЦІ	63
<i>Н. С. Гардзіенка</i>	67
ТРАДЫЦЫІ ІНБЕЛКУЛЬТА Ў ДЗЕЙНАСЦІ БЕЛАРУСКАЙ ЭМІГРАЦЫІ	67
<i>Л. П. Вашкiв</i>	72
МИХАЙЛО ДРАЙ-ХМАРА ЯК РЕЦЕНЗЕНТ ТВОРІВ МАКСИМА БАГДАНОВІЧА У ВИДАННІ ІНСТИТУТУ БІЛОРУСЬКОЎ КУЛЬТУРЫ	72
<i>А. С. Баранава</i>	78
КУЛЬТУРНА-АСВЕТНІЦКІЯ ПОГЛЯДЫ М.В. ДОЎНАР- ЗАПОЛЬСКАГА	78
<i>В. М. Мятліцкая</i>	83
М.В. ДОЎНАР-ЗАПОЛЬСКІ І ІНБЕЛКУЛЬТ: НЯСПРАЎДЖАНЫЯ НАДЗЕІ	83
<i>С. А. Трацяк</i>	90
УСЕВАЛАД МАКАРАВІЧ ІГНАТОЎСКІ – ГІСТОРЫК І МЕТАДОЛАГ ГІСТАРЫЧНАЙ НАВУКІ	90
<i>У. М. Дзянісаў, В. С. Макарэвіч</i>	95
НЕВЯДОМЫЯ ФАКТЫ БІЯГРАФІІ ЯЗЭПА ЛЁСІКА ПА ДАКУМЕНТАХ НАРБ І НГАБ	95
<i>А. В. Трафімчык</i>	97
РЭЛІГІЯ Ў ЖЫЦЦІ КАНСТАНЦІНА МІЦКЕВІЧА	97
<i>Н. П. Лобань, Л. Р. Тумар</i>	106
ТРАДЫЦЫІ ІНБЕЛКУЛЬТА Ў ЛЕКСІКАГРАФІЧНАЙ І ЭПІСТАЛЯРНАЙ СПАДЧЫНЕ ЗОСЬКІ ВЕРАС (ЛІНГВІСТЫЧНЫ АСПЕКТ)	106
ЗВЕСТКІ ПРА АЎТАРАЎ	111

Навуковае выданне

**ІНСТЫТУТ БЕЛАРУСКАЙ КУЛЬТУРЫ: ЗДАБЫТКІ,
ЗНАЧЭННЕ, ВЫНІКІ ДЗЕЙНАСЦІ**
**Матэрыялы Міжнароднага круглага стала,
прысвечанага 95-годдзю Інстытута беларускай культуры
(Мінск, 10 лістапада 2017 года)**

Адказны за выпуск *Л.У. Іконнікава*
Рэдактар *В.Р. Гаўрыленка*

Падпісана да друку 07.12.2017 Фармат 60x84 ^{1/16}
Папера афсетная Гарнітура Times New Roman
Друк лічбавы Ум.-др.арк 6,5 Ул.-выд.арк. 6,9 Наклад 15 экз. Заказ № 2522
ВТАА «Права і эканоміка» 220072 Мінск Сурганова 1, корп. 2 Тэл. 284 18 66,
e-mail: pravo-v@tut.by; pravo642@gmail.com

Надрукавана на выдавецкай сістэме KONICA MINOLTA ў ВТАА «Права і эканоміка»
Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі ВВРДВ, выдадзенае
Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь 17 лютага 2014 г.
у якасці выдаўца друкаваных выданняў за № 1/185